

Савез за Србију минус Двери једнако је Удружена опозиција Србије. Осим што је трупа опозиционих лидера СзС-а остала без Бошка Обрадовића и променила име у УОС, све друго је суштински остало исто. Као што је циљ дванаест жигосаних у истоименом ратном спектаклу Роберта Олдрича био да уништи двораци у окупираној Француској у коме се налази нацистички штаб, тако је прокламовани циљ дванаесторице лидера УОС-а, које су пинкови и информери жигосали као народне непријатеље, да униште власт Српске напредне странке у окупираној Србији – наравно без експлицитних сцена насиља по којима се Тхе Дирту Дозен прославио.

Осим што смо сазнали да УОС више наликује некаквој конфедерацији него федерацији, да свако унутар овог политичког удружења има право да ради шта хоће и да самог себе промовише до миле воље, све док не сарађује са политичком машинеријом Александра Вучића, и да су добродошли сви који желе да се прикључе борби против аутократије, партократије, власти једног човека и тако даље, оно за СзС нерешиво питање остало је без одговара и за УОС: како се супротставити власти која контролише и злоупотребљава готово све државне институције, ресурсе и масовне медије и коју и даље подржавају, или макар ништа против ње не чине, и Брисел и Вашингтон и Москва и Пекинг?

